

og saa skulde man blive ved med det Gang paa Gang, Gang paa Gang, og ikke blive træt, for noget hang der altid ved. (*Slengerik*: Ja, det der er sandt). Derfor vil jeg gerne ligesom det ærede Medlem Hr. Slengerik have at vide, hvad der er sandt i det, det ærede Medlem her siger. (*Slengerik*: Det, *De* siger!).

Formanden: Medlemmerne maa ikke afbryde Taleren. (*Rode*: Man tillader Justitsministeren . . .). Det ærede Medlem maa ikke afbryde. (*Afbrydelse*: Formanden skulde ikke have ladet Justitsministeren sige det, han siger).

Justitsministeren (Rytter): Derimod maa jeg yde det ærede Medlem Hr. Rode min absolutte Kompliment og min fuldeste Tilslutning i et andet Tilfælde. Han bebrejdede den højtærede Statsminister, at han havde benyttet Gesandten i Prag i partipolitisk Øjemed, og hvis det havde været rigtigt, kunde jeg fuldstændig slutte mig til det ærede Medlem, thi i saa Tilfælde maatte man rette en Bebrejdelse mod Regeringen. Men det er ikke rigtigt, og jeg vil i hvert Fald raade det radikale Parti til ikke at angribe en Regering for, at den benytter sine Embedsmænd i partipolitisk Øjemed, thi det har den radikale Regering selv gjort. Jeg er selv et Vidnesbyrd i den Retning.

Jeg kommer derefter til det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, som var inde paa en Sag fra Vestjylland, der har vakt nogen Opsigt, vedrørende Spørgsmaalet om Edsaflæggelse. Jeg skal dertil sige, at jeg tror, det noget maa bero paa en Misforstaaelse, i alt Fald kan noget saadant ikke mere forekomme, thi siden 1. Oktober 1922 er Forholdet jo forandret paa dette Omraade. Der er kommet en ny Lov, som siger, at Edsaflæggelse ikke mere kan finde Sted efter de tidligere Regler. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at de Tilfælde skulde vi helst ikke opleve mere. Men jeg tror heller ikke, vi oplever dem.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen var inde paa Spørgsmaalet om Fængslernes Arbejdsdrift og mente, at man ved at indskrænke Arbejdstiden maaske kunde naa et bedre Resultat. Jeg vil hertil sige, hvad

jeg allerede udviklede i mit første Foredrag, at Socialdemokraterne jo selv har været med til at gennemføre den gældende Ordning, de har ikke blot, som der staar, tiltraadt den, de har oven i Købet foreslaaet den. Og Socialdemokratiet i Folketinget har konsekvent fulgt den Linie, det har trukket op. Det er en Kendsgerning, at Socialdemokratiet i Finansudvalget den 31. Januar 1913 har været med til at godkende den Plan, hvorefter Fængselsarbejdet omlægges fra Entreprenørsystemet til Regiesystemet, og hvori fastsættes de Vilkaar, man vil byde den Leder af Arbejdet, som maatte blive antaget. Lederen har frivilligt i 1914 renonceret paa disse Vilkaar.

For det andet har Finansudvalget i 1914 været med til at formulere — Socialdemokrater og Radikale havde den Gang Flertal i Udvalget — den Lov, der fastsætter de Lønningsvilkaar for Lederen af Arbejdsvæsenet, som det ærede Medlem Hr. Simonsen nu kritiserer saa stærkt. Endvidere har Socialdemokratiet været med til at vedtage en lang Række Bevillinger til Lønninger, Bygninger, Redskaber og Raastoffer under Arbejdsdriften.

Det er paaskønnelsesværdigt, at Partiet saaledes tager Konsekvensen af sin forudgaaende Stilling, og det var kun ønskeligt, om det ærede Medlem Hr. Simonsen vilde have sluttet sig hertil.

Det ærede Medlem var inde paa at give forskellige Raad, blandt andet, at man skulde lade være med f. Eks. i Nyborg Fængsel at lade Fangerne hugge Kasket-skygger fra Morgen til Aften, men i Nyborg Fængsel er der ingen, der hugger Kasketskygger. Folketingets Finansudvalg har lejlighedsvis stillet Forespørgsler om Fængselsvæsenets Arbejdsdrift, men har aldrig fremsat Ønsker eller Klager, men tværtimod bevilget, hvad de forskellige Ministre har forlangt.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, der følger Fængselsvæsenet med megen Interesse, hvad ogsaa de sidste Dages Debat har vist, og som holder sig nøje underrettet om Stemningen i Socialdemokratiet, udtalte den 5. November 1920: Vi har merkantilt uddannede Folk ved Fængselsvæsenet, hvor Hr. Birch har været ansat